

Publicerad 2014-07-22 13:34 av lodjuret/seglare

O tack är sannerligen världens lön, för att inte tala om otacksamhetens utbredning bland folk, och då försöker en ju ändå bara göra sitt bästa. Tank så fel det bara kan bli ibland. Ett spottat handslag räcker tydligen ingenstans längre.

Humörsäkra(s)t

Det skall du bara veta, att jag har ett jävla humör. Samtidigt vet de som känner mig att jag är snäll som fan. Men om du inte genast hör vad jag säger och är med på noterna, håll dig för fan undan och

ur vägen. Om jag inte genast hör vad du säger så är det ofta för att du är otydlig, du sluddrar, viskar eller så är jag bara upptagen med att tänka på annat och det skall du då fan i mig ha klart för dig hur

jävla meningslöst det är att du stör mig när jag är upptagen med mitt. Och om du har ett annat sätt än mitt att göra saker på, då skall du känna dig säker på att mitt sätt att göra saker på, är det enda

sättet att göra saker på, även om det förstås kan bli fel ibland. Jag är ju i alla fall bara människa. Och vet en något om människor så är det att de inte precis är ofelbara. Ibland krävs det årtal av övning

också, att bli en sådan där människa som så ofta får fler än en tumme på varje hand. Nu menar jag inte just mig själv utan i stort sett alla andra. Det vet jag ju att jag inte är ofelbar precis, men jag menar att

jämförd med andra är jag ju åtminstone en kraft att räkna med. Jag kanske har huvudet illa påskruvat ibland, men det är inte heller hela världen. Hjärtat brukar åtminstone vara med. Det jag inte kan med

hos många människor, det är att de lämnar hjärtat hemma när de går någonstans ut i mera verkligheten.

Så inte nog med att de har tummen mitt i handen
eller att de lämnar hjärtat hemma. De har ofta nog

även huvudet under armen. Och det beror oftast på
att de tänker mer på vad de skall göra härnäst än att
vara närvarande och ha en smula koll på vad som
gäller just nu. Det är en fruktansvärd sits att behöva

förstå att skall en kunna alls lita på någon så får det
allt bli en själv det. Tänk som besvärligt det är just
vid sådana tillfällen då en sitter fast på något sätt och
verkligen behöver få tag i någon som kan ge en ett

handtag. Antingen är de inte hemma, eller i vilket
fall tillgängliga, alls. Det är ofta nog min verklighet
om en säger så. Eller så är de övertygade om att ger
de mig bara fingret så kommer jag att ta hela handen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten